



REYN OUWEHAND (STUDIO THE CHURCH):

“TECHNIEK STAAT PUUR IN DIENST VAN DE MUZIEK”

Voor AV & Entertainment Magazine zijn we al in heel wat studio's geweest, maar zoals die van Reyn Ouwehand hadden we ze nog niet gezien. Zijn tot studio omgebouwde kerk in Wijdenes zijn heiligdom noemen is misschien wat flauw, maar het benadert de waarheid wel héél dicht. Ouwehand: “De studio past volledig in mijn filosofie.”  Teun van Thiel  Joost Franken



Eigenlijk zocht Reyn Ouwehand naar een boerderij om zijn studio in te realiseren, maar toen hij in het West-Friese dorpje Wijdenes de plaatselijke kerk te koop zag staan, was zijn interesse gewekt. Al ga je natuurlijk niet van de ene op de andere dag even over tot de aankoop van een kerk. “Ik wilde het sowieso in één keer helemaal goed gaan doen, omdat ik wist dat dit mijn laatste studio moest gaan worden”, vertelt Ouwehand tijdens ons bezoek aan Studio The Church. “Op een industrieterrein wilde ik zeker niet terechtkomen en dus ging ik op zoek naar een mooie boerderij. Tot de kerk op mijn pad kwam dus. Qua ruimte, hoogte en grootte was ‘ie precies goed voor wat ik wilde, maar ja.....het was wel een kerk.”

HAALBAAR?

De kerk bleek van binnen aardig geruïneerd, het dak was zo lek als een mandje en er rezen wel meer vragen bij Ouwehand. De vraag of het überhaupt allemaal wel haalbaar zou zijn bijvoorbeeld. Tussen de eerste bezichtiging en de uiteindelijke koop verstreek dan ook meer dan een jaar, waarin hij veel uitzocht. Hoe zat het met de vergunningen en het bestemmingsplan, is het financieel wel haalbaar en heb je in zo’n kerk geen last van de klokken in de toren? De goden bleken Ouwehand gunstig gezind: “Het geluid van de klokken kon buiten worden

gehouden, financieel was het volgens mijn accountant haalbaar en de gemeente was al lang blij dat er een gek was die nog geld in de kerk wilde steken en deed dus nergens moeilijk over. Opeens kreeg ik overal een ‘ja’ op en toen vond ik dat ik het dan ook maar gewoon moest gaan doen.”

OPZICHTERTJE SPELEN

Het was het startsein voor een enorme verbouwingsklus, waarbij de hulp werd ingeschakeld van bijvoorbeeld Eelco Grimm (Grimm Audio) en creatief bureau ...,staat uit Amsterdam. Het plan werd bedacht om vierkante ‘dozen’ te bouwen in de grote ruimte. Elke doos werd een ruimte op zich; goed geïsoleerd en dus ook zonder hinder van de kerkklokken die inderdaad behouden zijn. De verbouwing liep volgens Ouwehand zoals het vooraf bedacht was: “Het enige dat niet in planning lag was het nieuwe dak dat nodig bleek, maar verder verliep het soepel. Uiteindelijk heeft het bestek maken langer geduurd dan de verbouwing zelf. Je wil ook echt geen fouten maken. Het ‘dozenontwerp’ van ...,staat is akoestisch gezien eigenlijk een hel, maar Eelco Grimm vindt zoiets fantastisch en ziet er meteen een uitdaging in. Samen met hen en de aannemer hebben we heel lang zitten pingpongen over hoe we het gingen doen.” Ook wat betreft de materiaalkeuze gingen ze secuur



ACHTERGROND

Als je kijkt naar de achtergrond van Reyn Ouwehand, is het helemaal niet zo logisch dat hij is geworden wat hij nu is. Muzikaliteit was op zijn zachtst gezegd niet echt een familietrekje. "Nou nee, ik kom uit een compleet a-muzikale familie", lacht hij. "Thuis hadden we niet eens een pick-up, er werd gewoon geen muziek geluisterd. Geen Beatles....helemaal niks. Mijn ouders vonden het wel een onderdeel van de opvoeding, dus mijn broer en zus gingen op blokfluitles, maar die waren letterlijk zó slecht dat ik dat niet meer hoefde. Het was dus niet echt de bedoeling dat ik naar de muziekschool ging, maar het kwam uit mezelf dat ik uiteindelijk toch pianoles nam. De belangstelling kwam denk ik vanuit het feit dat ik sommige filmmuziek zo mooi vond, toen is de interesse gewekt. En waarom het dan de piano werd? Eerlijk gezegd was dat volgens mij omdat een meisje dat ik leuk vond dat ook ging doen, zo zal het ongeveer gegaan zijn."

te werk. Ouwehand: "De kerk heeft dichtgemetselde bogen en daar moesten bijvoorbeeld heel diepe voegen in komen. Elke houtsoort heeft ook zijn eigen karakteristieke kenmerken en de absorptie van de muren en plafonds moest ideaal gemaakt worden. Om dat allemaal uit te vogelen kost natuurlijk tijd." De verbouwing zelf duurde uiteindelijk een jaar. "Dat valt inderdaad wel mee, zeker als je bedenkt dat het zo'n gebouw is en dus niet één of ander standaard gebouw op een bedrijventerrein. Het is snel gegaan, maar toch vond ik het vreselijk: ik ben muzikant en heb helemaal geen zin om opzichtertje te spelen."

Met de betiteling 'muzikant' benoemt Ouwehand eigenlijk maar één van de vele petten die hij feitelijk draagt. Naast muzikant is hij namelijk producer, studiobaas en componist, dat laatste ook van filmmuziek. "Ik heb inderdaad veel verschillende petten op. Niet omdat ik dat zo nodig wil, maar ook omdat het er volgens mij allemaal bij hoort. Als producer is het bovendien fijn om óók muzikant te zijn. Je past je kennis toe en dat wekt vertrouwen. Als een bandje binnenkomt, dan ben ik wel helemaal 'hands off'.....dan speel ik zelf niks, al zitten ze nog

zo te kneuteren met twee vingertjes op de piano. En als er dan een singer-songwriter binnenkomt om een plaat te maken, dan vind ik het juist weer leuk om dingen zelf te spelen."

LEKKER VOL

Wie nu rondloopt in The Church kijkt zijn ogen uit. De ruimte ademt nog steeds 'kerk', maar is van alle gemakken voorzien. De sfeer is aangenaam en de voorzieningen uitstekend, ook voor (buitenlandse) artiesten die meerdere dagen willen blijven. Een prettige ruimte met keuken en poolbiljart bijvoorbeeld, maar ook twee tweepersoons slaapkamers met eigen douches en toilet. Bovendien is een bioscoopzaaltje ingericht waar gasten een film kunnen kijken en kunnen gamen, maar die ook gebruikt kan worden als Ouwehand bezig is met filmmuziek. Ook fraai: de originele zerkenvloer ligt er nog, compleet met inscripties van de mensen die onder de vloer begraven liggen. De vriendelijke multi-instrumentalist is enthousiast als hij voorgeeft in z'n studio. "Hier is de opnameruimte, die is qua akoestiek echt fantastisch", zegt hij terwijl hij in zijn handen klapt en het geluid daarvan aandachtig volgt. "Nul.....één.....en



hij is weg. Ik houd ervan dat het lekker vol is hier en wil absoluut geen lege bak hebben. Veel microfoons en veel aparte dingetjes." Aparte dingen zijn er inderdaad genoeg. Het gaat van een elektronisch spinetje van Baldwin tot vintage drums in alle kleuren van de regenboog en van Wurlitzer tot Marxophone. Ouwehand: "Het heeft allemaal zijn eigen klankkleur, dat vind ik heel belangrijk. Aan de ruimte ligt het hier sowieso niet trouwens, de akoestiek is echt héél goed. Eelco Grimm is natuurlijk ook echt een vakman. Als je hem hoort praten met zo'n aannemer, dan weet je niet wat je hoort....hij weet álles."

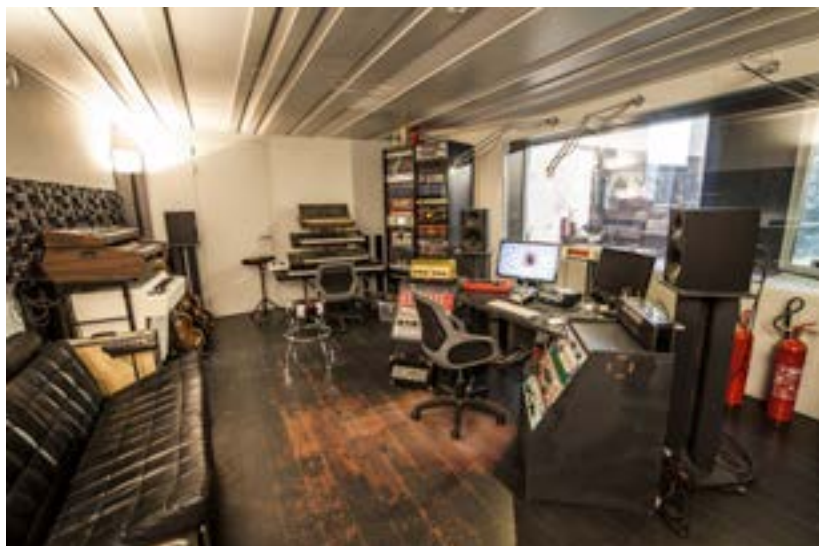
MUZIEKGERICHT

De vocal booth is ruim bemeten en de regieruimte overzichtelijk, voor Ouwehand zelf althans: "Er is geen mengtafel en niks anders wat me kan afremmen. Alleen maar pre-amps en ook heel oude delays, dat soort dingen vind ik te gek. Maar ik heb bijvoorbeeld ook geen externe compressors, ook dat vertraagt me namelijk in het proces. Ik mix alles 'in the box' en wil 'total recall' zijn. Naar gelang het project vordert ben ik gewoon aan het mixen. Ik neem altijd met veel te veel microfoons op. Vervolgens ga ik

gewoon het rijtje af: dit gebruik ik wel, dit niet, dit niet, dit weer wel. Ik maak meteen een tussenmix die al vet klinkt en op die manier hoef ik niet aan het eind van de rit nog eens opnieuw te gaan mixen. Het liedje wordt zo precies zoals ik het in mijn hoofd heb en voor de band is het fijn om meteen resultaat te hebben." Ouwehand is heel muziekgericht in zijn werkproces: "Ik ben heel erg gericht op inspiratie en op dat het proces in de studio lekker loopt. Als het ware ben ik heel ongeduldig, ik wil meteen weten wat het resultaat is. Dat is absoluut de muzikant in mij. Techniek staat voor mij ook puur in dienst van de muziek. Met specificaties houd ik me dan ook niet bezig. Het moet functioneel zijn en het resultaat moet bevredigend zijn."

DRIJFVEER

Om tot dat bevredigende resultaat te komen is volgens Ouwehand de ruimte waarin gewerkt wordt bijna net zo belangrijk als de instrumenten. "De vibe moet kloppen en de ruimte moet inspirerend zijn. Dat is hier in mijn ogen zeker gelukt. Wat ik ook heel graag wilde was een geringe afstand tussen de vocal booth en de regie. Je hoeft hier niet eerst het hele gebouw door om



“IK WIL MOOIE DINGEN MAKEN ZONDER GEREMD TE WORDEN DOOR EGO’S OF TECHNIEK.”

elkaar weer te zien. Ook de vele ramen in de ruimten zorgen daar voor. Het zijn allemaal kleine dingen die het heel fijn maken om hier op te nemen.” Bij de realisatie van zijn studio heeft Ouwehand zich niet laten leiden door hoe andere studio’s het doen. “Je doet zo’n klus natuurlijk wel op eigen ervaringen die je door de jaren heen hebt opgedaan. Wat vind je handig en wat juist niet? Ik vind het bijvoorbeeld prettig om de drums altijd uitgemiced te hebben. Het gaat daarbij om alle ‘reguliere close-mics’, die altijd klaar staan, waardoor ik tijd en ruimte overhoud om te experimenteren. Ik wil niet wachten op de techniek, dat vind ik supervervelend. De microfoons zijn ook zo opgesteld dat ik bijvoorbeeld binnen een minuut een kick kan verwisselen. Ik heb ook heel veel vintage kitjes staan, in plaats dat een drummer met een kitje binnenkomt waar hij het dan maar mee moet doen. Soms ontstaat dan inderdaad een

hele regenboog aan kleuren, maar dat klinkt dan toevallig heel leuk samen voor dat ene liedje. Dat kan dus allemaal in heel rap tempo. Financieel is dat ook interessant natuurlijk, maar ik merk dat het bij mij niet de drijfveer is. Bij mij is het gewoon zo dat ik niet kan wachten tot een liedje klaar is.”

FILOSOFIE

Het past allemaal bij de filosofie die Ouwehand er op nahoudt over hoe zijn studio er moet uitzien: “Bij veel ‘traditionele’ studio’s zie je een heel grote mengtafel en heel veel dure outboards die mensen niet eens gebruiken, maar wat er dan leuk uitziet. Aan de andere kant van het glas is het vaak een lege bak. Totaal niet inspirerend, niets maakt geluid. Mijn filosofie is anders: ik wil niet afwachten wat de drummer zelf meeneemt, want ik wil zelf de controle houden. Ik wil dingen laten zien en horen die ze kunnen gebruiken. Kijk, een gitaar nemen ze zelf mee, maar ze hebben geen ‘twelve string’ of een Dobro....die heb ik hier dan voor ze. Het werkt hier allemaal praktisch en vooral niet te omslachtig. Die filosofie zit erin, maar dan wel allemaal vanuit de muzikant gedacht.” In een eerder interview wordt



GRIMM AUDIO

Voor de akoestiek van The Church tekende Eelco Grimm, die ook verantwoordelijk was voor bijvoorbeeld het akoestisch plan bij Big Orange in Amsterdam en recent de nieuwe studio's van faculteit KMT van de HKU in Hilversum. Het zou een van zijn laatste akoestiekprojecten zijn, aangezien het werk voor audioapparatuurfabrikant Grimm Audio zijn aandacht opeist. In Studio The Church is ook daar iets van te merken. De 'TPR' kabel die door Grimm Audio speciaal voor het nieuwe Wisseloord ontwikkeld werd is ook hier geïnstalleerd. Ook is een CC1 low jitter master clock geleverd die de hele studio synchroniseert. Reyn Ouwehand hierover: "Met de kwaliteit van Grimm Audio in huis voel ik me helemaal op mijn gemak, ik hoef me daar gewoon geen zorgen over te maken."

Ouwehand door iemand in de allerbeste zin van het woord een 'vakidioot' genoemd, maar zelf weet hij niet zozeer of het een juiste kwalificatie is: "Nou ja, ik ben wel freakerig. Ik denk er over na, heb er een mening over en neem dingen zeker niet klakkeloos aan. Dat heb ik een tijd geleden al geleerd van Attie Bauw, die vertelde nooit twee keer op dezelfde manier te werken. Hij zei het elke dag anders te doen en vertelde dat je je vooral niet gek moet laten maken over wat zogenaamd de standaarden zijn."

KRITISCH

Reyn Ouwehand is kritisch in zijn projectkeuzes. "Ik kan heel goed nee zeggen", vertelt hij zelf. "Ik kan ook wel inschatten wanneer een project gaat slagen of juist niet. Dat is niet alleen de muziek, maar dat zijn ook de dingen die om het proces heen gebeuren. Ook belangrijk is of een band wel een verhaal heeft om een tweede plaat op te nemen, of dat het een kopie dreigt te worden van de eerste. Het moet interessant zijn voor mij en het publiek. Als dat niet klopt dan begin ik er niet aan, nog los van de kwaliteit. Er moet een soort noodzaak zijn om het te doen, ik wil mezelf ook niet gaan herhalen. Ik kan ook genieten van muziek

die ik niet eens leuk vind, maar waarbij het traject wel een uitdaging is. Ik heb geleerd dat er drie criteria zijn waarop je een klus kunt aannemen: carrière, geld en de factor 'leuk'. Daarvan moeten er altijd minstens twee aanwezig zijn, anders moet je het gewoon niet doen. Dat helpt me echt in de keuzes en ik moet zeggen dat ik nog nooit spijt heb gehad nadat ik nee heb gezegd."

NAAR DE ZIN

Wie Ouwehand vraagt naar het gevoel dat overheerst wanneer hij nu kijkt naar The Church zou misschien verwachten dat hij over trots begint. Dat is het echter niet: "Het is meer dat ik het gewoon fijn vind dat ik nu kan werken hoe ik wil werken. Bovendien vind ik het heel prettig dat ik nu direct aan de studio woon. Verder kan ik van kleine dingen genieten, van het moment waarop de microfoons klaar staan bijvoorbeeld. Die hele praktische kant vind ik mooi. Ik wil gewoon dat ik het zelf naar mijn zin heb hier en dat is op dit moment zeker het geval. Het draagt er allemaal aan bij dat ik kan doen wat ik het liefste doe: zo praktisch mogelijk mooie dingen maken zonder geremd te worden door ego's of techniek." ■